

(57-1)

227

+

Propositiones cuius da' auctoris in materia
de predestinatione.

1. Propositio

Ufus liberi arbitrij, quo Iustificamur, partim est à grā, partim vero
exquiribus naturalibus ipsius liberi arbitrij. Pars vero huius usus,
quam attribuit libero arbitrio, est acceptatio grā, qua sibi vel vocatio
ni cōsentimus, vel desentimus

2. Propositio eode' auctore in duobus, alter defacto dicitur, alter manet in
peccato.

3. Domini per se uenturū nihil est aliud, quam illustratio nes atq; ex
citatio nes grā preuenientes, quibus possumus defacto desentire.

4. Quia Paulus reuocat quam dei ad meritū beneplacitū cōsiliū sui, loqui
Ioh de auxilijs quibus uocamur. Haec. n. dat quibus uult. Nō uero
de auxilijs quibus defacto Iustificamur. Haec. n. pendet à nostra
libertate.

5. Deus nō potest uolūtate absoluta et efficaci uelle ut ego aliquid
liberè uelim, nisi uideat prius me ita uolūtū esse.

6. Predestinatio dei prae-supponit praesentiam, qua praeuidet me ex
mea libertate ita uolūtū esse, et tunc Deus etiam uult ut ego ita
uelim

7. Predestinatio et reprobatio par uolūtes pendet à praesentia futurorū
ingentū, ut prius Deus uideat an baptizandi sint, et quo casu
morituri, quam illis uelit beatitudinē eorūq; predestinet.

8. Instabile est nō prius uoluisse deū summa et maxima bona Christo
dnō et matri, qua praeuideat eos ita esse uolūtū, et dātis
bene esse spūos

9. neq; ex parte diuina uolūtionis, neq; ex parte reuolūtionis, uult
Deus mētra ppter finē taliter, quod ex hoc quod est nobis uolūta
beatitudo, et etiam uolūta grā ad illam cōsequendam: saltem in cau
sis liberis cū quibus Deus cōcurrit